

داریوش بزرگ یا داریوش یکم

داریوش بزرگ یا داریوش یکم (DARIUS THE GREAT) را میتوان به جرات یکی از نوابخ هوشمند و شایسته بزرگ قدرت فرمانروای کشور بزرگ و پر افتخار ایران زمین نامید. او یکی از سرداران نامی ارتش کبوجیه دوم فرزندی کوروش بود. پس از درگذشت کبوجیه دوم، داریوش با همکاری شش سرداران برجسته ارتش برآمد شاه درویشین قیام کرد و بر دیا را از مقام شاهی برکنار کرد و حجازات کردند پس یکی از هفت تن سردار ایرانی در طی سابقه ای در میدان اهل شعب به مقام پادشاهی رسید و او کسی دیگر نبود جز داریوش بزرگ.

داریوش یکم در ادبیات گسترده های گوناگون با نام مختلف شناخته می شد مثل در پارسی باستان داریوش بزرگ یا داریوش اول به زبان بابلی دریاهوش در کتیبه های مهریان به زبان مهری تاروش در کتیبه های هخامنشی داری و و مورخین یونانی داریس در کتاب مقدس لغات داریوش و دریاهوش مورخین رومی داریوس و در زبان پهلوی داریو و در کتب و مورخین اسلامی به صورت های داریوش و داریوس در زبان لاتینی داریوس در زبان عبرانی داریاماشیوس در زبان ارمنی داریاموس و در زبان آلمانی داریس نوشته اند. در کتیبه های داریوش که در کتیبه بیستون آمده نام داریوش سومین پادشاه دولمان هخامنشی است. این کلمه کلمه مرکب است از دو جزء 'داری' از ریشه 'دار' یعنی داشتن و 'و' و 'ا' و 'و' به معنی خوب. معنی نام داریوش در زبان پارسی باستان "استوار نگهدار نیلویی" می باشد. داریوش که نام کامل آن "داریا و هومنه" بوده یعنی انکس که پندار نیک را پشتمانی

میکنند کلمه ژرژنتی است و این اسم تقریباً
منطبق می‌شود با یک عبارت از گائوها.
داریوش یکم یا داریوش بزرگ
چهارمین شاهنشاه هخامنشی، پسر و بیست‌امین
همسر آرمیا و دراماد گوروش بزرگ بود وی
در سال 521 پیش از میلاد با بزرگان هفت
خانواده اشرافی پارسی با کشتن گئومات مخ‌پر
تخت نشست، به گفته هرودوت سه سال تخت
سلطنت بر روی وی خیلی مشکل بود زیرا که او برای
سرکوبی سورتشیان و برقراری ایران یکبارجم
حرف کرد.

چهارمین اعلی بزرگی زندگی داریوش وجود

داروز اولین کتیبه بیستون داریوش، دومین
سند شاما بناهای یادبود و متون پرسپولیس
شوش و یابل و مهر است. سومین منبع روایات
و اجاب و یا جزئیات هرودوت است. سند چهارمین
گذارش های خلاصه نویسندگان کلاسیک و
اشاراتی در عهد عتیق است.

در آغاز پادشاهی داریوش، کتیبه استانبول

سرب شورش برداشتنند، داریوش و یارش

طی ۱۹ تیر، ۹ پادشاه را به وی منازعه

برخاستند، سرکوب کرد. اولین طغیان در عیلام

روی داد. در مار هم یک مدعی که خود از

خلاف هووخته ای خود مدعی سلطنت

ماد بود. در پارس یک مدعی دیگر خود

بر دیا سرگوروش خوانند این امر لازم به

ذکر است در دوران فرمانروایی او سورتشیان

همواره در یک زمان سر برمی داشتند، حاصل

مکره ای بود و هدف مشترک یا پیوند اتحادی

هم با یکدیگر نداشتند، عامل شده ای بود که

داریوش را دفع شورش ها پاری کرد.